

NO FERIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMO

Provincias: Un trimestre. . 0'75 ptas.
 Extranjero: Un año. . . . . 6'00 »
 Número atrasado: . . . . . 0'10 »

AÑO I ————— N.º 7
 Sóller 17 de Febrero de 1917

Correspondencia y Administración
 Luna 27.—SÓLLER
 No se devuelven los originales

Balls y sorpresa

Encara que siga casat, m'agrada un moltot se juega. A nes teatro, a sa plassa cuant toca sa música, a nes balls, per tot ahont hey há *jaleo* m'agrada ficarhi es nas.

Pero ¡per amor de Deu! no voldria qu'aquesta expansió de franquesa qu'he tenguda amb voltros, l'anaseu a contá a se meua dona. Si voleu evitá una crisis familiá, no li digueu que jo siga tant tronera. Poreu está segús que si heu sabia entr'ella y sa sogra me deixarian mes blan qu'un metelás de novís.

Diumenge después d'havé sopat y avisat se dona que no m'esperás per añá a dormí, porque sería tart amb'acabá sas quatre feinas que tenia..... no'm recort ahont li vaitx di, vaitx parti de canostra dirigint es timó a ca unas *julanas*, que m'havian brindat per ácomparnyarles a nes ball de máscaras.

Duguent una máscara a cada bras, vaitx entrá a nes salón de ca'n Domingo, ahont

es musics acompenyavan
 duguent es compás ben mercat
 a pareyas que ballavan
 un vals molt endimoniát.

Bellarem amb'una de sas máscaras que jo acompenyava dos balls, y después d'havé gastats dins un reservat on ce reals entre beuras, caramellos y gallatons, partirem a la «Defensora» y a dins aquell teatro

gran animació hey há,
 y sas máscaras fan festa,
 armonisant un'orquestra
 de *non plus* de cap allá.

Después d'un parey de balls mes y s'altre gasto *superfluo* amb'aquellas más-

caras, que duyan mes fam qu'un soldat de Tarragona, regresarem altre vegada a ca'n Domingo, qu'aquesta vegada estava al *tibo* de máscaras de tots es gusts.

Apenas acabarem d'entrá y ja s'atreca un *bebé*, o per milló di una máscara amb'un preciós vestit de bebé, y comensá a darne broma de sas dues máscaras que jo havia acompenyadas y qu'a n'aquell moment *toreavan* dos jovenets per rebesarlos dues lliuras de caramellos.

Tocá sa música y ella no volgué ballá escusantsé que no'n sabia, y que havia venguda per veura si hey havia es seu anemorat qu'es demati li havia enviat a di que no estava bó, y ella volia veura si aquella malaltia era un'escusa per poré aná de sas seuas.

Per no fé nosa a n'ets altres que bellaven, deman un reservat y allá mos ferem servi panadas y cocarrois a bastament. Me vaitx empenyá per tres vegadas ferhi llevá sa careta, pero se desconeguda máscara seguia *impesible* menjant, fins que vá havé donat es *requiescant in pace*, a quatre penadas, tres cocarrois y a quatre tassons d'un vi Jerez que tombava

Acabarem de menjá, y ella estava tan... animada que no me vaitx poré conteni de fé una *prova*, que no me resultá perqu'es moment d'allargá un bras, ella m'aturá diguen:

—Decantet; pensa amb se do ne.

—Mira reina, no'm parlis de se done que per tu som capás de rompe sas ostilidats amb'ella y amb'el *sunsum corda*.

—¿Dius que se done....?

—¿Que se fassa sa guitsa!

—¿Y ets infants.....?

—No'm parlis de penas, videta.

—¿No te atraquis!

—¿Gitana!

Apoc a poc anava allargant es brassos, y mentres la tenia abressada amb una má, amb s'altre li desfeya es nuhú de sa careta.

Cuant es nuhú quedá desfet pec tirada y.... cuant vaitx veure aquella cara, vaitx quedá de pedra; se meua cara torná blanca com sa paret, después groga, llevó vermeya, en fin, aquella cara meua va fé totas ses transformacions de colós *habidos y por haber*.

¿Qui dirieu que resultá essé aquella máscara que moments antes m'havia trestornats es cinc sentits corporals?

Idó... Un bulto de carn humana que jo avorresc; se dona mes mal entrenyada del mon y la bolla.

¡¡Se meua sogra!!

Qu'a mes de darne aquell brou me fé aná a casa *deprissa* y allá me dá una pallissa amb'una verga de bou.

BOURAN

ENSUMANT...

Donya Sinforosa es una dona molt original. Tot lo que li haja de passá pes seu canyó, heu examina tres o cinc vegades amb'un *telescopio*, per pó que no tenga res que le pugui danyá, o que li puga fé oy.

Fa pocs días va aná com de costum a sa plassa, y amb s'intenció de comprar peix per sopá, se va aficá dins sa pescateria. A nes poc rato, uns hermosos y frescs sorells li cridaren s'atenció obligantle aturarse devant sa pedra d'es peix. Agafá uns d'aquells peixos, y per veure si estava fresc, li mirá en gran atenció, ets uys, es cap, etc. etc., y per fi no satisfeta de aquell examen que acabava de fé, l'ensumá, pero en tan

mal cert, qu'es seu nas anà a parà precisament a un forat que tenia es peix molt aprop de sa coua.

Acte seguit deixá doña Sinforosa es peix, diguent:

—¡Uf quina oló! ¡Está podrit aquest peix!

Sa pescadora, que desde es principi estava mirant indignada com doña Sinforosa li estava paupant sa mercancia, que a cent llogos se veyá lo fresca qu'estava, li digué mol exaltada y fent una postura consemblant a-La Palmesanita cuant esta cantant «La Castanyera»:

—Oiga usté senyora, si a mi m'ensuma a nes mateix lloc qu'ha ensumat es peix, també dirá que estic ben podrida!!

SASTRILLO

Felanitx, 1917.

Un cine modelo

Aseguts a una butaca estavem diumenge passat dins es «Cinema Victori» mirant es desarrollo de sa película de series *Lucile, la hija del circo*, cuant de s'anfiteatro comensaren a obsequiar-nos amb una descarga de cloveyas de cacauets, de castanyas, de taronjas trossos de papé y hasta de sola. y per colmo de s'abús a un veinat nostro li escupiren demunt sa cara.

Cansats de servi de caixons de basura y d'escupidós, totduna qu'ensegueren es llums, mos n'anarem a seura tres filas mes envant a devora dues pollas mes macas qu'un sol.

Per teni ocasió d'entrá en conversa amb'aquellas monadas, pensarem a obsequiar-les amb una grapada de vellanas, pero cuant varem intentá aixicarnos per anarles a comprá, mos sentirem agafats o retenguts per una forsa invisible.

Dissimularem es cas cridant es nebot d'en Tibá y li comprarem dos paquets de carametlos.

Poreu pensá que tot es temps que durá es cine es nostro cap no s'atura de pensá com sortiriem d'aquella llova.

A le fi acabá sa funció y sa gent comensá a buida es salón; sas dues atlotas partiren y noltros amb'escusa de cordar-nos ses sebates, quedarem sense mouremos. Cuant quedarem tot sols, un, dos, tres y ¡sus!.. pegam tirada seca y... ¡qué pensau que va essé aquella forsa que mos tenia cleavats a s'assiento?

Idó una capa de sarol que cuant mos aixicarem en quedá le mitat aferrada a nes nostros respectius traseros.

¡Ves noltros que mos aixicarem d'un lloc per posarmos a un altre, cent vegades pitxó!

Un'altre vegada per aná a n'es cine mos ne durem un paraigo per pará bru-

tós, y una cadira que no tengue sarol. — ¡No'n faltava mes!

**

En cuant a sas balladoras de Sólle. di-rem quatre paraulas.

Hem pogut veura que si un homo va a nes balls, y si vuit dias antes no té compromesa una balladora, no'n troberá cap que vulgue ballá.

Vos atraçau a un'atlotá amb tota sa deguda cortesia, la demenau per ballá y sempre vos contestan:

—¡No sé ballá!

No obstant cuant tocá se música le poreu veura ballant amb'un altre. Per aixó estima ts lectós, si voleu aná a nes balls y no vos provehiu de balladora, apesá de pegá dos reals, o lo que sigue d'entrada heureu de sortir sense havervos pogut aferrá, gracies a se complemenci d'aquestas atlotas, sempre sas meteixas, que rossegan es...peus per dins es balls.

ES REVISÓS SETMANALS

SA BOSSA

Sol trobá done al instant s'homo de menos empena amb que siga un ignorant, ¡si té sa bossa ben plena!

Conec un jove intel·ligent molt guapo y ben educat, qu'está del tot anemorat d'una atlotá de ca'n Climent, y amb que siga tant present ella d'ell gens sen cuida, com me va mes se descuida de posarli gens d'afecte, porque diu que té es defecte de teni sa bossa buida.

Un amic que nom Gaspá, trebayadó y molt honrat, va teni sa debilitat de demená per casá sa fia de Can Tesá, y sa gran desvergonyida fent gran burla gens fingida totduna li respongué: —Gaspá, no't vuy porque sé que tens sa bossa pensida.

D'amics una trecalada com es que ja he dits en se qu'han quedats ¡pobrets! també amb'un pam de boca bédada per no teni rebossada sa bossa d'ó arreplegat; per aixó tant escamat estic vejent lo que passa, que'n pó d'una carabassa esclám jo tot indignat:

Sol trobá done al instant s'homo de menos empena amb que siga un ignorant, ¡si té sa bossa ben plena!

N'URBANO

Crónica curta

SAS CRIADAS FELANITXERAS

No vos penseu estimats lectós, qu'ara vaja a pintarvos sas criadas felanitxeras amb paraulas ben sonats; no, jó som una d'aquellas desemnencis de que perlavem a n'es número-prospecte d'aquest setmanari, y per consiguent no poreu esperá de mi, mes qu'una resenya que tendrá més veracidad que literatura.

S'altre día me pasetjava amb'un amic meu que nom Alfredo, mes calavera qu'en *Gustavo* d'en Paul de Koc, cuant de cop y sempenta mos trobarem amb una *cuadrilla* de pejesas felanitxeras mes guapas que sa Catedral de Reims.

N'Alfredo que per ses sevas trifulcas cualidats sempr'ha anat d'Herodes y Pilat en criadas, s'entremesclá a n'aquell preciós y perfumat ramell. Jo qu'es principi gordava una respectuosa distanci, a poc a poc, m'anava acostant, y vaitx acabá per posarmé a nes costat d'una d'ellas.

Es tren pitá a nes Pujol d'en Banya. Partirem a s'estació fent bromas y parlant d'asuntos volandés, y vaitx comprende que si molta es sa seua guapesa y amabilidad, el doble es sa seua seriedad; principalment una... no, dues... tres, milló dit totas, duguent per arma se seua carinyosa llengo y per escut se seua gráci y guapesa, bastan per conquistá el Komprinz amb'un exercit de cent mil homos.

Es tren arribá. Amb molt de pesá meu ellas se despediren de noltros per anarsen a cas senyos. Noltros prenguerem direcció contrari d'ellas, pero no haviem caminat quatre passes cuant jo y es companyero mos jirarem y quedarem estasiats, mirant allunyá aquella colecció de perfeccions, y absorbent aquella oloreta qu'anavan deixant per rastre.

Voltaren cantó y cuant ja no les veyem, dirijintm'he a n'Alfredo vaitx esclamá: —No hey ha dupta. S'atlotá felanitxera, sense menospreci de sas altres, es: sa mes gallarda, sa mes hermosa, sa mes amable, y per ultim sa mes seria!...

PEP NOY

Ferrocarriladas

Gracias a sa benevolenci d'un amic que lletjeix el *Sóller* me vaitx enterá que sa Junta des Ferrocarril havia convocat Junta General ordinari pes día 27 d'el actual a las 10 des demati.

He dit «gracias a un amic meu que lletjeix el *Sóller*» porque pareix qu'aquesta Junta per convocá només se serveix

del *Sóller* y *Heraldo*, apesá d'haveri altres diaris locals, tant dignas y tants lletjits com es qu'he mencionats, y no parl d'EN XERRIM, que si no's tant serio es mes lletjit que tots juns. (Gracias per se nostra part, senyo Accionista).

¿Será cossa des secretari?

¿Será que sa Junta a mes de particulá també es política?

Siga com siga don gracias d'havermen enterat d'hora, perque aixi tenc temps de preveni el senyo President de que no s'olvidi a sa Junta d'enguany teni preperadas mitxa dotsena de campanillas, y que no'y faltin guardias-civils, perque no hey torn havé un deshorde y escandol com l'any pessat, perque se deu recordá, senyo President, qu'he mes d'essé una reunió escandalosa, resulta essé pasional perque si algún accionista (Segons sa classe) demenava sa paraula per defensá es seus drets y es seus interesos, antes de sebra lo que volia di, qualque Jeroniet petit, qualque Miquelot gros y qualqu uns altres avisats anticipadament, ja cridavan ¡fuera! ¡no! y pegavan potedetas a fi de acovedarho y que no destepás taltas, que les convenia estasen tepadas.

Aixó, senyo President, procuri entre voste y el senyo Gerent, que no torni sotsehi, perque deu essé ben just qu'un accionista, tap gros com petit, tant d'un partit com de s'altre pugue di es seu paré en benefici d'es seus interesos.

Ara jirem fuya.

Un pobre llimpiabotas l'any passat va comprá, com he gangá, varias accions d'aquesta compania, y el pobre ara veu qu'aquells dobbés no li donen cap benefici. Un dia d'aquests el vaitx trobá, y com som amics, me preguntá si sabia cuant y com, havia de cobrá lo que li tocava.

Jo que som molt bromista, sols per ferlho enfedá li vaitx contestá:

—¿Cuant.... Es dia des jodici final ¿Cóm?... A puntadas de peu

Aquell pobre llimpiabotas que no anava de bromes, me suplicá que li contestás en serio, y en vista des seu interés vaitx rectificá d'aquesta manera:

—Fiy meuet, jo no'hu sé, lo mes que puc fé, es preguntarlo a n'es Gerent, y no dut de sa seva grandissima amabilidad que me contestera en certesa.

Per aixó, mes per satisfe es meu companyero que per jo, me atrevesc a fé se sigüent pregunta:

—¿Cuant s'ha de paga amb deguda forma a n'ets accionistas des tren de Sólle?

Suplic que me contesti el senyo President o el senyo Gerent y que no prenguin a mal sa meua pregunta. ¡Per l'amor de Deu! no siga cosa qu'algú se senti caballero com altres vegades y.... *Padrinos que te crió.*

EN XERRIM

Aixó bastaria per morirnos des susto, perque noltros estam tant magres que no podriem resisti un arranque de *caballeridad* tant facilment com el resisti s'altre.

¡Per l'amor de Deu! No faseu tal cosa, que si memoria jo ¿qui se cuidaria de cantá *s'incelsis deo* a sa tan resalarosa Junta des Ferrocarril de Sólle?

UN ACCIONISTA

COSAS DE SÓLLE

Qui no se cansa alcança.

Aquest proverbi, qu'es mes veritat que vey mos fá teni s'esperansa qu'es nostro senyo batle a forsa de cridarli s'atenció, se deixarà de apasionaments particulás, y ferá cumplí sa Lley; de lo contrari noltros mos vorem obligats a ferley cumplí a éll.

Apesá de que sas ordenansas municipals tenen privat treure es *xarumbo* durant es dia, en Pere Lluc, o siga es donat de l'Hospital, unas cuantas vegades, per setmana y a cualsevol hora, el fá trejina dins jerres a n'en Xim ferro, y demés probes de l'Hospici.

A n'aixó heu feim present a n'es batle perque posi remey a tal abus, y a més feim present a nes mencionat donat, qu'ell no's *quien* per servirse particularment d'aquets pobres veyets per trejina es *xarumbo* a ses seuas finques.

Son mols es sollerics que també se queixan de s'administració de l'Hospital, y sobretot de sa manera de recaudá es donatius que se donen per sosteni aquesta benéfica institució.

¿Perque's recaudado no ha de teni un talonari com ets empleats de trenvia y com tots es demés recaudados del mon?

Aixi el menos es qui fan sa llimosna sabrian si la fan pen Pere Lluc, o p'es pobres des poble.

També sabem que dins una finca de l'Hospital si engreixan tres porcs, y es probes menján pocas sobresadas.

¿Ahont se fonen?

Suplicám una vegada més a n'el senyo manescal que se cuidi d'examiná sa llet y sa salut de sas yaques, perque mos n'han contadas de grossas que per vergonya no les feim públicas. Per lo tant senyo menescal procuri qu'es seu ram no vaja tant abandonat com ets altres, y que no tenguem de di:

¡Todos son unos!

UN PESCADOR RETIRAT

De sa Pobla

Es nostro estimat Corresponsal d'allá mos diu qu'a sa Pobla qui no se deverteix es perque no vol.

Segons diu tenen: ball de jotás y boleiros a sa casa Consistorial, a n'es Sindicat id de lienzo, a sa Juventud ball de mascarás, a sa Sociedad Poblense lo mateix y Janes Teatro Novedats cine y per tot tant plé que no hey poren aficá una guya.

Aquí no pensam amb sos estragos de sa guerra, ni de sa nota d'Alemania a nes neutrals, ni mos importa sa carestia de sas subsistencias; aquí deixam pas a sas penas per entregarnos de plé a nes deleits des Carnaval, y *al mal tiempo buena cara.*

Noltros amb s'instint d'informados o cronistas, passam revista per tot arreu per atquiri datos y caiga el que caiga.

S'altre vespre dins un ball sentirem una conversa tirada per dues dones, que segurament cualcu amb sebrá la prima.

Per si per casualidat interesás, reproduhim un tros de lo que sentirem.

Una que tenia un infant a nes pit deya;

—Es meu homo es un polisso; may m'haguera pensat que l'hem *pegá s*, amb una de ses meuas amigas.

—¿Com no te entemerás mes prest? li contestá una que gordava un paquet de caramelos.

—Jo te diré, replicava sa des nin, sa

primera vegade que me vaitx sospitá, va essé amb una carteta que li vaitx trobá dins una butxaça y qu'estava firmada en so nom y llinatge d'ella, pero ell sempre m'ho ha negat tot, y diu que sa carta de marras le trobá dins es fren, y per curiosidat le guardá, pero lo qu'es sert *fieta meua*, que d'aquell dia sempre tenim renou, pero te jur qu'un dia en faré una de grossa, tant a ell com a ella; jo no consentiré may qu'una descarada y poca vergonya me llevi sa pau dins camena.

—Y qu'ets de fé fieta, pren'ho amb pacienci, tatmeteix.

—Ah no, interrompi s'interesada, ell ha de considerá que tenim cinc infans y que mols de dias no tenen pa per menjá menties qu'ella, sinfame, te un bon cavall y carretó.

—Es vé, y cuant se casá no tenia camia per mudarse.

—¿Que no veus qu'es seu homo es un panxa vergonyant consentit. Jo me vaitx representá a ell amb se carta, y se posá a riura.

—Tén pacienci.

—Mentres tant, jo sofresc y ells s'entenen; la setmana passada se citaren Inca amb so meu homo y allá estaren fent de sas seuas, y vengueren en s'ho derré tren.

Aquí s'alectricidat fé sa senya, y ellas tayaren sa conversa, pero procurarem

adquiri detalls per poré explicá aquest enigma.

Antes d'acabá explicaré un hazanya de variós joves de bon humo, que va essé causa de mil comentaris per part des public comentadó.

Una cuadrilla de joves, feren un banquet, y per final de festa llogaren sa música, que tocant alegres tocadas les acompanya a fé una volta per tot es possible, igual que si fos s'ajuntament cuant surt de missa majó.

Y mentras un mermulavan qu'alló era gent de toros, altres deyan, son es Lloros, y altres qu'atlotas cercavan per menarlas a bellá; pero jo sé qu'aquella gent tenia, propi des jovent molta set de disfrutá.

Es CORRESPONSAL

XERRIMADES

Fruita del temps:
Neu a sas muntanyas.
Parlá de sa guerra.
Parlá de sa carestia de sas subsistencis.
Ses pexateras no creura es municipal Corona.

Y s'ajuntament (tan magnific com vólqueu) molt fresquito.

Diumenje torná tocá sa música a sa plassa.

Noltros no mos entenem d'armonias ni concerts, pero, *la verdad*, basta veura ets enfados que pren es directó, per sebre si es músics van acuerdo.

¡Y llevó es cadafall!
¡Bon Jesús, quin baluarte!
¡Tot acompanya! Entre tots fan un bon conjunt!

Dialec agafat al vol, entre'n Jaume Ximenea y un coriós:

—¿Que ja no estas empleat a nes tren, Jaume?

—No fiet; no vuy engreixá porcs que no he de matá; gonyava massa poc.

—¿Com es ara?

—Entre jó y un altre empleat gonyavem cent nou duros.

—¡Idó te queixas! No sé que mes vols.

—Es que s'altre empleat totsol, en guanya cent!..

Lletjirem a l'«Ultima Hora» qu'un fabricant totsol d'ets Estats Units pot fabricá ¡mil sutmarins diaris!

Y demunt aquest diaris mallorquins *hai fabrica* qualche animalada, que no hey ha que di tornau.

Ses nostras fabricantes son tant estrevegats que ni Deu que les entenga.

Si les destepám ses breguetes mos diuan embusteros, torpes y mil finezas per l'estil. Si per consideracions, y per no ofendre es sentits morals des lectós, fehim cas omís de ses moltas guapasas qu'ellas fan, mos tracten de covarts, parcials y un sen fi de lindesas per l'estil, propis d'es seu llengatje.

Y de tot aixó hem pogut veura, que de totas maneras sas..... fabricantes mos pagan a cossas, y com per sa sortida des nostro setmanari mos convé publicá tot lo que puga interesá a nes nostros lectós, encara qu'en perjudici d'alguns, d'avuy endevant, sense consideracions de cap classe, qui la ferá la pagará.

Y ara, estau alerta si voleu. Noltros som aixi.

Diumenje passat comensaren a la «Defensora Sollerense» una serie de balls qu'ha organisats sa societat «Circulo Sollerense» a benefici des socios.

Tant es primé com es de dijous se veren bastant animats, per lo qu'es d'esperá qu'aquets derrés dias, será numerosa sa concurrenci qu'assistirá a n'aquest teatro.

Agrahim moltisim s'invitació.

Dona mes gust senti discuti un *alambi* de seca, que senti cantá un *responso*.

S'altre diumenje devés las cinc des demati, qu'anava a sercá un feix de llenya, cuant vaitx essé devant «Ca'n Domingo» vaitx senti un gran alborot. Se porta estava dos dits uberta y vaitx poré veure qu'era mestre Batista de sas escalas que volia pegá a un homo y el tractava de cualsevol cosa; vaitx fé se meva via considerant lo bona qu'es sa seca.

Deves las onse, que pesava per se plassá d'en Maura, carregat en so feix, torn senti D. Batista discutint amb'altres homos sobre política, perque, aixó si, es tan bon politic que si sabés lletra a l'hora d'ara seria diputat a Corts.

Tant y tant xerrava que un d'ets homos que l'escoltavan, per prová si'l feria callá, li va di qu'el posarian a n'EN XERRIM, pero l'amo'n Batista que per sa *forsa* que duya no tenia pó a res va di:

—¡Es qui siga capàs de posarme a n'EN XERRIM, li regal CENT DUROS!

Y en s'idea de gonyá cincetas pessetas totduna que vaitx arribá a canostrá vaitx agafá se ploma per dirvos Sen Batista que disapte a vespre dins «Ca'ne Tesconas» vos espera per cobrá aquest.

UN AMIC VOSTRO

Es colmo d'un que té set.

Beurerse un tasó d'aigo.... cuita.

Passa temps

XARADA—Bo-te-lla.
CAVILACIO—Son Servera.
SEMBLANSES-- 1 En que te coll--2. En qu'hey muyan--3. En que son notas de música.
FUGA DE VOCALS—Es sollerics mos queixam—que fan cine cada dia—y cuant vé una compañía--le dexam morí de fam.

XARADA

A primera y segona mols de peregrins hey van; amb segona y tercera bufetadas porem dá; se tercera y sa cuarta no son pares; y es meu tot, sercal tot en castellá qu'es polític mal garbat.

SEMBLANSES

1ª ¿En que s'asembla un capellá a un nin petit?
2ª ¿Y un nin petit a un porcell?
3ª ¿Y una pussa a un bon destino?

CAVILACIÓ

DURAN TE NAS

Compondre amb'aquestas lletras un llinatge mallorquí.

FUGA DE VOCALS

.ts .r.p..s .r. t.n.n
.n. g..rr. .ntr. m.ns
y .s m.t..x s b,l.g.,r.ns
n. s.b.n l. q.. pr.t.n'n

BURROSS

Ses solucions disapte que vé

Anuncis d'En Xerrim

Setmanari bilingüe, satiric y humoristic

Juventut eterna...

...se consigüeix usant s'AIGO TRIUNFAL POGRESIVA, que garantisen que no conté nitrato de plata ni sustancis nocivas a se sa lut.

No embruta se pell ni taca se roba.

Preu: 5 pessetas botella

¡Fora cabeis blancs! ¡Viva se juventud! En venen a Palma: a se perfumeria Inglesa, Cadana 6—Perfumeria Oriental, Quint 1 y 3—Perfumeria de D. Lluc Canals, Brosa 10 y a SOLLE: Jermanas Estades, Plassa Constitució 16 y a se Perfumeria Artística, Lluna 5 y a totas ses principals perfumerias d'España.

¡¡¡Qui torna en sos cabeis blancs es perque voll!!!

Imprenta de Calatayud y C.ª